

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΣΕ
ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΑΡΩΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΝΘΡΩΠΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΣ ΑΡ. 10

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. 10

Τιμή Φίλλου

10 Δεκτά 10

"ΚΑΤΑ ΤΑΝ ΛΟΓΟΝ
—ΥΦΕΠ ΤΩΝ ΖΕΓΧΩΝ.

ΕΤΟΣ Α'

ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 2 Σεπτεμβρίου 1903

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ — ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

χ. (κραζός)

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

3

ΜΕΣ 'ΣΤΩΡΙΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΜΑΣ

Μές στόριο περιβόλι μας
Νὰ ξαναδάνω μπτίκο,
Και μούπη στάνων ολόγυρα
Τοῦ μελισσοῦ ἡ β.η.,
Πώς είναι ύ Κόδμος λούλουδο
Κ' ή διμορφιά την γλύκα,
Πώς είναι γλύκα κ' ή ζωή.

Μοῦπε τάχέρι ποὺ μύσχα
Τούς χάδευε τοὺς κάλωνος,
Και στὰ φτερά του θήκωνε
Ροδένιες ευώδιες.
Πώς ή ήδονή 'ναι πιώτερη
Στὴ γῆς ἀπὸ τοὺς πόνους,
Κ' οι χάρες ἀπὸ τὶς πληγές.

Μοῦπαν πουλιά πετάμενα
Μὲ τὸ κελάδημά τους
Πώς είναι ή γῆς παράδεισο,
Πώς είναι άγγελοι αἰτά,
Και δῶρα μᾶς τὴ φέρνουνε
Τὴν τρυφερὴ χαρά τους,
Χαρὰ ποὺ σύντυφο ζητᾶ.

Τοῦ πίλιου κ' οἱ χιρυσόδηλοις
Μού κρένουν ἀχτιδιούλες,
Πώς τὴ λαχτάρα φέρνουνε
Στὴς γῆς τὴν ἀγκαλιά,
Πώς είμαστε ὅλοι τέκνα τους
Κι' αὐτές είναι μανούλες,
Μέσα στοῦ κόσμου τὴ φωλιά,

Μὰ τὴ γλυκειά μου μάγισθα
Σαν εἴδα, κ' ή ματιά της
Τὴν κρύφια φλόγα μοῦ ἀναψε
Ποὺ ἀκόμα κρυφοῖη,
Ολα τὰ δῶρα τῶννοιωδα
Πώς ἔχει ή διμορφιά της
Τῆς γῆς και τούρανού μαζί.

A. E.

ΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΤΗΣ ,ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ'

ΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΤΗΝ ΜΕΤΕΦΡΑΣΕ

Εἰς ἀπάντησι έκεινων ποῦ ἐγράψαμε στὸ περασμένο φύλλο γιὰ τὴν μετάφρασι τῆς «Αλκηστίδος» ἐδημοσιεύσθηκαν σὲ διάφορες ἐφημερίδες τρια γράμματα, τὰ οποῖα δημοσιεύσουμε καὶ ἡμῖς, γιὰ νὰ ίδουνε οἱ ἀναγνῶσται μας ποιὸς ἔχει τὸ δίκιο καὶ ποιὸς συκοφαντεῖ.

Σχόλια δὲν χρειάζεται. Τὰ γράμματα σχολιάζουν καὶ χαρακτηρίζουν μόνα τους τὰ γεγονότα.

Αριθ. 1.

Η ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ..Ν. ΣΚΗΝΗΣ"

('Απὸ τὴν 'Αστραπὴν τῆς 2 Σεπτεμβρίου)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰς τὰς ἀθλίας; καὶ συκοφαντίας; τὰς δποτας σωρεύεις ὡς σωρὸν σκουπιδιῶν ἐνας κέποιος λιθελλογράφος Νουμᾶς εἰς τὴν φυλλάδα του, θὰ ἀπαντήσῃ ὁ κ. Χρηστομάνος διὰ τῆς Εἰσαγγελίας. «Οσον ἀφορᾶ τὴν μετάφρασι τῆς «Αλκήστιδος» δρεῖται νὰ γεινή γνωστόν, ὅτι ὁ Ἡλίας Βουτιερίδης, τυγχάνοντας ὑπάλληλος του κ. Χρηστομάνου, ἔγραψε καὶ ή' ὑ παγόρευσιν αὖτοῦ μικρὸν μέρος του γειρογράφου τῆς μεταφράσεως, ητις ἐγένετο τότε παρὰ του κ. Χρηστομάνου ἐσπευσμένως, ἐναλλάσσοντας ἐν τῇ ἐργασίᾳ ταύτη μετὰ τῶν κ. κ. Ν. Περιώτου καὶ Π. Λέοντος, μόστου τῆς Νέας Σκηνῆς, ὡς ἐμφανίεται ἐκ του πρωτούπου γειρογράφου, φέροντας ἔχντ τῆς ἐκ περισσοῦ ἐπανειλημμένης ἐπεξεργασίας διὰ γειρὸς τοῦ ἴδιου κ. Χρηστομάνου. Τὸ γεγονός τοῦτο θέλει δημοσίευμα οὐτός ὁ Ἡλίας Βουτιερίδης, ἐλλα εἶναι ἔντιμος, διαφεύδων τὸν μωρὸν συκοφάντην καὶ ἐκείνους ὃσοι ζοῦν ἀπὸ τὸ ἀνχράστημα τῶν οὔρων.

('Ἐκ του γραψέον τῆς N. Σκηνῆς")

επ. Μαρκέλλος

Αριθ. 2.

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ κ. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ

('Απὸ τὸ "Αστυ τῆς 3 Σεπτεμβρίου')

Ηρόδος τὸν Κύριον

Κωνσταντίνον Χρηστομάνον

Αξιότιμε φίλε,

Μὲ ἀληθινὴν ἐκπληξην ἔνεγγνωστα τὰ στα περὶ